

rentebærende mindre Laan til Embedsmænd og rentebærende Laan til Jordlodder? Nej, det kan det heller ikke være, thi de rentebærende Laan til Jordlodder for Landarbejdere skulle efter Loven af 22. April 1904 forrentes paa en ganske anden Maade, end her staar; der kan altsaa ikke være Tale om, at den Bestemmelse, der her staar, kan komme til at gælde om dem. Følgelig gælder Bestemmelsen ikke om alle de foregaaende Laan. Men om Laanet til Samsø kan den fornuftigvis ikke gælde, fordi der staar „Laanene“ og ikke „Laanet“. Og det kan fornuftigvis saa meget mindre være Meningen, at man har sigtet hertil, som Laanet til Byfogeden i Ringkøbing under Nr. 6 — han skal nemlig ogsaa have Laan til Bestridelse af Udgifterne ved Opførelsen af en Embedsbolig — skal forrentes og afdrages med 5 pCt. p. a., hvoraf 4 pCt. af det til enhver Tid skyldige Beløb er Rente, Resten Afdrag; det vilde jo være ganske urimeligt at tænke sig, at man vilde lade ham have andre Forrentnings- og Afbetalingsvilkaar end hans Embedsbroder paa Samsø. Sammenhængen dermed er den, at der er kommet en fuldstændig Forvirring ind i disse Poster under III., og Fejlen er den, at Nr. 5 er kommet foran denne Anmærkning, i Stedet for at den skulde staa bagefter Anmærkningen. Disse Laan, om hvilke der er Tale, og som skulle forrentes med 3 pCt. aarlig, ere i Virkeligheden dem, der ere omtalte under Nr. 4, nemlig de rentebærende Laan til Hedekommuner. Det ærede Ministerium vil ogsaa erkende, at saaledes forholder det sig. Altsaa, dette er aldeles forkert. Efter 2den Behandling eksisterede Posterne 6. og 7. ikke, men derimod eksisterede Post 5.; den var kommen ind, og da blev det allerede stillet op paa denne forkerte Maade, uden at nogen senere har ulejliget sig med at se efter, om det var rigtigt eller galt — det er aldeles galt.

Den ærede Minister bemærkede om de direkte Skatter, at Resultatet overstiger Forventningen. Ja, det gør det, hvad der jo er glædeligt nok, men jeg vil i den Anledning gerne gøre et Par Bemærkninger. Jeg beklager i høj Grad, at Skatteansættelserne endnu ikke ere tilendebragte. Der er mangfoldige Sager, som endnu lige i Overskyldraadet, og paa hvilke der ingen Afgørelse har fundet Sted. Der er altsaa mange Ejendomme, med Hensyn til hvilke Ejendomsskylden endnu ikke er endelig fastslaaet, mange Ejendomsbesiddere, som

ikke vide, hvorledes deres Ejendomme skyldsættes. For Overskatteraadene gælder det samme; der er ikke saa faa Klager, som endnu ikke ere blevne afgjorte. Det er jo ikke min Mening hermed at rette nogen Bebrejdelse mod det ærede Ministerium, som ikke er Skyld i, at dette er saaledes, men jeg vil dog henstille, om der ikke skulde være Veje, ad hvilke det ærede Ministerium kunde hjælpe paa dette Forhold, kunde bringe det fremad, saaledes at man fik en Ende og en Afgørelse paa disse Sager. Det er jo ikke noget, som er uden Betydning, tværtimod, det spiller ind paa mange Omraader. Ifølge den kommunale Skattelov, som er af samme Dato som de andre Skattelove, nemlig af 5. Maj 1903, skal fra 1. April i Aar, det vil sige om 14 Dage, $\frac{1}{5}$ af alle de kommunale Afgifter paa Landet, sognekommunale saavel som amtskommunale, udredes efter Ejendoms-skyld. Men naar denne ikke er færdig, naar den ikke er paalignet, saa kan man ikke opfylde denne Bestemmelse. Det er meddelt mig, at man i et Amt har sagt: saa bruge vi den gamle Form, saa paaligne vi paa Hartkornet helt og holdent. Nød bryder jo alle Love, ogsaa Skattelove, og der er ikke andet at gøre; man skal en Vej ud, og saa maa man senere regulere det. Men det er dog en Ubehagelighed for alle de vedkommende, og jeg vilde sætte Pris paa, om der muligt kunde gøres noget for at fremskynde disse Afgørelser.

I Forbindelse hermed henstiller jeg til de tvende Ministre, som have med disse Sager at gøre, om der ikke, naar man er færdig med disse Afgørelser, kunde komme til at foreligge for Offentligheden et Resumé, en Oversigt over de vigtigste af de Afgørelser, som ere trufne, naturligvis ikke dem, hvori der alene er Spørgsmaal om noget mere eller noget mindre, om at nedsætte eller forhøje en Skat, men der er mangfoldige principielle Afgørelser, som henlægges til Overskyldraadet og Overskatteraadet. Jeg tror, at en saadan Oversigt vil have den største Betydning for Fremtiden baade for Skatteborgerne og for Autoriteterne, som have med Paaligningen at gøre.

Den højtærede Konseilspræsident omtalte først — jeg tror det var først — Honorarer m. m. til to Direktører i Krigs- og Marineministerierne. Det forekommer mig nu ikke, at man kan sige, at disse Direktører vedkomme Statsraadet. De staa opførte under § 14: „Til Statsraadet bevilges.“ De blive jo dog ikke Medlemmer af Statsraadet eller Embedsmænd